

Tilkinin Küçük Kardeşı

Jane MEADOW

Tilkinin Küçük Kardeşi

Jane MEADOW

Güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yemyeşil ormanın kalbinde, Freddie adında genç bir tilki yaşırdı. Parlak kızıl-turuncu tüyleri, krem rengi göğsü ve ucu karla kaplı gibi beyaz olan gür bir kuyruğu vardı. Freddie dünyada her şeyden çok oyun oynamayı severdi. Her sabah ininden fırlar, maceralara hazır olurdu.

Freddie'nin en sevdiği oyunlar saklanmak, kovalamak ve meşe palamudu bulmaktı. Öyle güzel saklanırdı ki rüzgâr bile onu bulamazdı. Bir yaprağı çayırın öbür ucuna kadar kovalayabilirdi. Ve meşe palamutlarını her sincaptan daha hızlı bulurdu. "Ben ormandaki en iyi oyuncuyum!" diye böbürlenirdi Freddie, kehribar rengi gözleri gururla parlayarak.

Güneşli bir sabah, Freddie'nin küçük kardeşi paytak paytak ininden çıktı. Çok daha küçüktü; tüyleri kabarık ve turuncuydu, kulakları kocaman, gözleri iri ve yuvarlaktı. "Ben de oynayabilir miyim?" diye sordu küçük yavru, minik siyah burnu heyecanla seğirerek. Freddie kaşlarını çattı. "Sen çok küçüksün," dedi. "Bize yetişemezsin."

Ama küçük kardeş pes etmedi. Her yerde Freddie'nin peşinden gitti, kısa bacakları sallanıyordu. "Lütfen Freddie, denememe izin ver!" diye yalvardı. Freddie içini çekti. "Peki," dedi. "Ama dediklerimi yapacaksın." Küçük kardeş hevesle başını salladı, kocaman gözleri sevinçle parlıyordu. Freddie içinde küçük bir endişe hissetti. Acaba küçük kardeşi oyunları bozar mıydı?

Önce saklambaç oynadılar. Freddie küçük kardeşine bir çalının arkasına nasıl çömelileceğini gösterdi. "Çok kıpırdamadan dur," diye fısıldadı Freddie. Ama küçük kardeş kıpır kıpır oynuyor ve kıkırdıyordu. "Çok gürültü yapıyorsun!" diye çıkıştı Freddie. Küçük kardeşin kulakları sarktı. "Özür dilerim," diye fısıldadı. Freddie hafif bir suçluluk duydu. "Yeniden deneyelim," dedi, daha yumuşak bir sesle.

Sonra kovalamaca oynadılar. Freddie öne fırladı, kuyruğu arkasında dalgalanıyordu. Küçük kardeş onu takip etmeye çalıştı ama kısa bacakları bir köke takıldı. Yaprak yığınının içine yuvarlandı. Freddie geri koştu. "Canın acıdı mı?" diye sordu. Küçük kardeş başını salladı, tüyelerine yapraklar yapışmıştı. "Ben de senin gibi hızlı olmak istiyorum," dedi. Freddie gülümsedi. "Alıştırmaıyla olacaksın."

Sonra meşe palamudu aradılar. Freddie kısa sürede üç tane buldu. Küçük kardeş etrafı kokladı ama sadece çakıl taşları buldu. "Yapamıyorum," diye sızlandı. Freddie annesinin onu her zaman nasıl cesaretlendirdiğini hatırladı. "Yeniden dene," dedi yumuşak bir sesle. "Meşe ağacının altına bak." Küçük kardeş baktı ve minicik bir meşe palamudu buldu. "Bir tane buldum!" diye ciyaktı. Freddie sevinçle bağırdı.

Her gn kardeřler alıřtırma yaptı. Freddie kk kardeřine kıkırdamadan nasıl saklanılacađını, tkezlemeden nasıl kovalanacađını ve meře palamutlarının uzaktan nasıl fark edileceđini đretti. Kk kardeř dikkatle dinledi ve elinden geleni yaptı. Bazen hatalar yaptı ama Freddie sabırlı olmayı đrendi. "Daha iyi oluyorsun," dedi Freddie ve kk kardeřin gzleri parladı.

Anne Tilki ininden izliyordu, altın rengi gözleri gururla sıcacıktı. "Sen iyi bir öğretmensin Freddie," dedi bir akşam. "Sabır özel bir armağandır." Freddie göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. Küçük kardeşinin ona ne kadar hayran olduğunu fark etmemişti. "Deniyorum anne," dedi. "Zor ama buna değer."

Bir gün küçük kardeş Freddie'yi saklambaç oynamaya davet etti. Freddie kazanacağından emin kabul etti. Ama küçük kardeş alıştırma yapmıştı. Devrilmiş bir kütüğün arkasında mükemmel bir yer buldu ve hiç kıpırdamadan durdu. Freddie aradı da aradı ama onu bulamadı. Sonunda küçük kardeş ortaya fırladı. "Ben kazandım!" diye bağırdı. Freddie güldü. "Kesinlikle kazandın!"

Freddie iyi bir örnek olmanın da tıpkı herhangi bir oyun gibi alıştırma gerektirdiğini anladı. Sabırlı, nazık ve cesaretlendirici olmalıydı. Küçük kardeş Freddie'nin örneğinden öğrenmişti. Şimdi Freddie de küçük kardeşinin azminden öğreniyordu. "Harika bir oyuncusun," dedi Freddie. "Ve harika bir kardeşsin." Küçük kardeşin yüzü ışıldadı.

O günden sonra kardeşler her sabah birlikte oynadılar. Eğretili otlarının arasında saklandılar, kelebekleri kovaladılar ve küçük bir yığın halinde meşe palamudu topladılar. Küçük kardeş güçlendi ve hızlandı ama Freddie'nin sabrını hiç unutmadı. Freddie de küçük kardeşi başardığında duyduğu gururu hiç unutmadı. Oyunları her günün en güzel parçası oldu.

Anne Tilki sık sık onlara katıldı, parlak turuncu tüyleri güneşte parlıyordu. Onlara yeni oyunlar öğretti ve ikisini de övdü. "Aile en iyi takımdır," dedi. Kardeşler başlarını salladılar, kuyrukları sallanıyordu. Sabır ve sevgiyle her şeyi yapabileceklerini biliyorlardı. Ve her zaman birlikte eğleniyorlardı.

Mevsimler deęiřtikçe kk kardeş byd ve cesaretlendi. Freddie kadar iyi saklanabiliyor, hatta daha hızlı kovalayabiliyordu. Ama yine de aęabeyine hayranlıkla bakıyordu. "Bana her řeyi sen ğrettin," dedi bir gn. Freddie glmsedi. "Hayır," dedi. "Birbirimize ğrettik. Sabır bizi daha iyi yapıyor."

Freddie iyi bir kardeş olmanın her gün alıştırmaya yapmaya değer bir oyun olduğunu öğrendi. Dinlemeyi, yardım etmeyi ve küçük kardeşini alkışlamayı öğrendi. Küçük kardeş de alıştırmaya ve sabırla her şeyi yapabileceğini öğrendi. Birlikte ormanı daha mutlu bir yer yaptılar.

Yani bir gn yemyeřil ormanda dolařırsanız ve kakhaha duyarsanız, bu Freddie ile kk kardeřinin en sevdikleri oyunları oynuyor olması olabilir. Saklanıyor, kovalıyor ve meře palamudu buluyor olacaklar, hep birlikte. Freddie de beyaz ulu kuyruęunu sallayarak size řyle diyecek: "İyi bir rnek olmak alıřtırma gerektirir—ama bu en gzel oyundur."